

til Genstand for en hyppigere Lovgivning, end de i alt Fald i den sidste Menneskealder have været, gøres til Genstand for Forandringer. Man har ogsaa tidligere her været inde paa et hurtigere Tempo, end vi i Øjeblikket synes at være. Jeg skal her oplyse, at vi fik en Stempellov i Aaret 1804; men allerede i 1828, altsaa efter 24 Aars Forløb, fik vi atter en ny Stempellov, og denne Stempellov gjaldt, indtil den nugældende udkom, altsaa til 1861. Der forløb den Gang kun 33 Aar mellem den gældende Lov og en ny Lov. Nu have vi derimod ladet forløbe 47 Aar, inden den gældende Stempellov er tagen op til en almindelig Revision, og netop dette Tidsrum tror jeg har været et saadant, i hvilket Omsætningsforholdene have været undergivne meget store Forandringer. Det forekommer mig derfor, at Tidspunktet nu maa være inde til at tage Spørgsmaalet om en almindelig Revision af vor Stempelovgivning op til Overvejelse og til Genneførelse saa hurtigt, som ske kan. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at han tager denne Sag under den nøjeste Overvejelse.

Jørgensen: Jeg vil ogsaa gerne med et Par Ord anbefale det foreliggende Lovforslag, som forekommer mig at være i høj Grad betimeligt. Forholdet er jo det, at der betales samme Stempelafgift af en Lodseddél, der koster 7 Kr. 50 Ø., som der betales af en Lodseddél, der koster 60 Kr., hvilket med andre Ord vil sige, at medens Statskassen har en Stempelindtægt af kun 60 Øre af et helt Lod, saa opnaar den en Stempelindtægt af 4 Kr. 80 Øre, naar man udstykker denne Lodseddél i Ottendedelslodder. Dette er ubestrideligt en Ubillighed, og jeg mener, at det fortjener Anerkendelse, at Finansministeren nu vil søge den rettet.

Med Hensyn til Varelotteriet stiller Forholdet sig jo væsentlig anderledes, idet Varelotteriet kun udsteder hele Lodder. Der er Stempelafgiften 60 Øre for et Lod, altsaa ensartet over det hele. Det vil jo, naar dette Lovforslag vedtages, betyde, at denne Afgift for Varelotteriets Vedkommende bliver nedsat til 45 Øre eller fra 4 til 3 pCt. Nu er det der saaledes, at denne Lettelse ikke kommer Spillerne til gode; men den gaar direkte i Varelotteriets Kasse, fordi Varelotteriet selv betaler Stempelafgiften. Men i Betragtning af, at Varelotteriet har til Formaal at støtte dansk Industri og Haandværk, og at Overskuddet gaar til alminde-

lige Formaal, mener jeg dog, at man meget vel kan forsvare at indrømme Varelotteriet denne Begunstigelse. Jeg ser altsaa saaledes paa Sagen, at Forslaget, som det foreligger, er i høj Grad betimeligt, og jeg vil tillade mig at anbefale det til saa hurtigt Fremme, at det kunde faa Lovkraft, inden næste Serie begynder.

Hey: Dette Lovforslags Fremkomst er jo begrundet i Billighedshensyn, og det ærede Medlem, som nu talte, understregede ogsaa Betimelighedshensynene. Jeg har aldrig tænkt mig, at der egentlig her i Landet var noget større Krav eller Ret til Krav i den Henseende; men naar man kommer og siger derimod: Her er et Retfærdighedskrav, som skal opfyldes; og Billighed taler for, at Stempelafgiften af smaa Lodsedler nedsættes, saa kan jeg dertil sige, at ethvert Billighedskrav har Lovgivningsmagten en Forpligtelse til at opfylde; men det forekommer mig rigtignok, at man her gaar en ejendommelig Vej. Man kunde jo opnaa Billighedskravets Opfyldelse ved at forhøje Stempelafgiften af de større Sedler, af de hele og halve Sedler; og jeg vil dog tillade mig at mene, at Virkningen af det her foreliggende, er der saare faa, der ville faa virkelig Glæde af, saare faa, der virkelig ville føle. De Folk, som ville spille i Lotteriet, og de Folk, som spille paa Ottendedelssedlerne, ville altsaa ved dette Forslags Vedtagelse opnaa en aarlig Besparelse af 60 Øre. Jeg gad dog vide, om det har saa meget at sige, at man, naar man vil opfylde et Krav, netop skal gaa den Vej at lade det gaa ud over Statskassen. Vilde det ikke nu, da alle vist ere enige om, at Statskassen trænger til Indtægter, være rimeligere at gaa den Vej at forøge Stempelafgiften af de hele Sedler, eller kort sagt, af de større Lodder, og lade den blive bestaaende for de smaa Sedlers Vedkommende. Det ser jo meget godt ud at opgive Indtægter, og det hele spiller vel heller ikke saa stor en Rolle. Det, som foreslaas, vil efter Lovforslagets Bemærkninger medføre en Indtægtsnedgang af kun 5,000 Kr. Det er ikke meget; men for Princippets Skyld forekommer det mig at være en underlig Vej, man her foreslaar at gaa. Statskassen vil dog mærke det; men de Tusinder af smaa Spillere, som faa 60 Øre om Aaret, mærke det virkelig ikke. Vil man fremme Lotterispillet, kan jeg neppe tænke mig, at man opnaar det ved